

“Biz Kur’an’dan müminler için bir şifa ve rahmet indiririz.” buyurulan İsrâ sûresinin 82. ayetinden anlıyoruz ki, Kur’an her derde devadır; bu konuyu açıklayabilir misiniz?

Kur’an maddî ve manevî dertlerin dermanıdır. Bir âyette şöyle bildirilir:

“Biz Kur’an’dan, mü’minler için bir şifa ve rahmet indiririz.”(1)

Elmalılı, bu âyetin tefsirinde şu noktalara dikkat çeker:

“Dünya türlü türlü dert ve maraz, belâ ve mihnetlerle dolu bir hastane; Peygamber bir tabib, Kur’an da deva-yı şâfi ve gıda-yı vâfidir.

Kur’an’ın;

- şüphe ve nifak,
- küfür ve şikak,
- zulüm ve tecavüz,

- hırs, ümitsizlik, tembellik, cehalet, taklit, taassup, su-i niyet gibi ahlâkî, içtimaî, ruhanî hastalıklara karşı tamamen bir şifa ve rahmet olduğu şüphesizdir.”(2)

Dertlerimizin biri cehalettir. Kur’an bunu daha ilk âyetlerinde “Yaratan Rabbinin adıyla oku.”(3) emriyle tedavi eder, ayrıca bize “Ya Rabbi, ilmimi artır.”(4) duasını öğretir.

Dertlerimizden bir başkası, tembelliktir. Kur’an bunu “İnsan için ancak çalıştığı vardır.”(5) esasıyla tedavi eder.

Dertlerimizden bir başkası, Müslümanlar olarak birbirimizle yaşadığımız ihtilaftır. Kur’an bunu “Mü’minler ancak kardeştir.”(6) düsturuyla tedavi eder, “Hep birlikte Allah’ın ipine sınımsız sarılın.”(7) fermanıyla bizi bir ve beraber olmaya çalışır.

Dertlerimizden bir başkası, birbirimizi kıskanmak ve hased etmektir. Kur’an bunu “Allah’ın bazınıza diğerinden fazla verdiği şeyleri (haset ederek) temenni etmeyin... Allah’ın, lütfundan isteyin.”(8) talimatıyla tedavi eder...

İşte Kur’an bunlar gibi esaslarla hem şahsî, hem içtimaî dertlerimize derman olur, hem ferdi hem de toplumu sağlıklı hale getirir.

Şunu da önemle ifade edelim ki, bu vücut bize emanettir ve maddî hastalıklarda

yetkili bir tabibe tedavi olmamız gerekir. Bu konuda iki hadis-i şerif takdim ediyoruz:

- “Her hastalığın bir ilâcı vardır. Bu ilâç bulunduğu zaman hastalık Allah’ın izniyle iyileşir” (*Müslim, Selâm, 69*);
- “Tedavi olun; zira Allah yarattığı her hastalığın ilâcını da yaratmıştır, bir hastalık müstesna, o da ihtiyarlıktır.” (*Ebû Dâvûd, Tıb, 1*);

Dipnotlar:

- (1) *İsra, 17/82.*
- (2) *Yazır, V, 3195.*
- (3) *Alak, 96/1.*
- (4) *Tâhâ, 20/114.*
- (5) *Necm, 53/39.*
- (6) *Hucurat, 49/10.*
- (7) *Âl-i İmran, 3/103.*
- (8) *Nisa, 4/32.*